

Biblická čtení:

Izajáš 52, 7-10

Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

List Židům 1, 1-6

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‘ A jinde se praví: ‚Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.‘ A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: ‚Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!‘

Lukáš 2, 1-14

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Téma: Opakovaný vstup Boží lásky do našeho života

Slavíme Vánoce – v kostele pak křesťanské Vánoce. Křesťanské náboženství sice zahajuje svou existenci, činnost až po Ježíšově zmrtvýchvstání – vzkříšení, ale bez jeho narození by toho nebylo. Bůh přišel k člověku jako člověk, malý Ježíšek. Příběh, který čteme vlastně každý rok z Bible, je legendární až pohádkový. Na pohádkách se učíme charakterovým vlastnostem, a hlavním tématem bývá, že dobro vítězí nad zlem. V pohádkách jsou tajemství a kolem Ježíše jsou také tajemství, on sám je v mnoha ohledech svého života tajemství. Něco z něho je historicky doložitelné, něco ne. Je historicky doloženo, že se narodil a kdy zemřel. Ale například to, že byl schopen nasytit 5 000 lidí pár rybami a bochníky chleba, že chodil po vodě atd., to máme doloženo pouze v Bibli jako zapsané svědectví vyprávění těch, kdo kolem něho po tři roky byli.

Autoru našeho vyprávění šlo právě o to – vyjádřit něco nepochopitelného, co je možné doložit jen vírou v Ježíše jako Spasitele. Téměř 2000 let je tahle víra předávána. Tady u nás to momentálně moc atraktivně nevypadá, zdá se, že lidí, kteří po spáse touží a chtějí pro ni ve svém životě něco dělat, není ani zdaleka většina. Nevadí. Dnešní svátek je příležitostí o spáse přemýšlet, slyšet, zatoužit po ní. Potřebuju spásu? A co to vůbec je? Řeknu Vám, že ani já, byť farářka, o ní zas tak často nepřemýšlím. Přemýšlím ale o tom, jak žít takový život, aby se Pánu Bohu líbil, a tak se ke spáse snad přiblížím. Abych takový život mohla žít, musím se ho někde učit. Tak jako děti se učí od svých rodičů, od spolužáků a kamarádů, od učitelů, atd. Něco je k učení a k napodobování vhodné, něco ne. Učím-li se žít podle příkladu Ježíše, Božího Syna, učím se jen to správné.

Dnes ráno slavíme narození Ježíše, Ježíška; čeština má krásné zdobněliny. Pro mě to znamená nový vstup (opakovaný vstup) Boží lásky do života lidí obecně a já se chci snažit, aby do mého života to bylo konkrétně. Na potvrzení toho mluví to, že v nás Vánoce probouzejí ochotu také dávat lásku, pomoc druhým lidem, dokonce nejen svým nejbližším, ale i těm, kteří ji potřebují víc než my sami. Když se nám to podaří, cítíme se spokojeněji a vnitřně pokojní, něco hezkého a laskavého jsme vykonali, předali jsme lásku, pomohli jsme. A teď jde o to žít s touhle ochotou napořád, dávat lásku a pomáhat stále. Přeju Vám šťastné, radostné a pokojné Vánoce a hodně chuti do konání dobra. Ono nás proměňuje v lepší lidi a pomáhá jiným. A je to cesta ke spáse.

Janovo evangelium 1, 1-14

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.